ଲାଓଦିକିଆ - ସଂଖ୍ୟା ଦୁଇ

ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶୃଙ୍ଗ

Jeff Pippenger
2023-08-27

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଉଛି, ତାହାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପୁନର୍ଗଠନର ମୂଳ, ବିକାଶ, ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଚିହ୍ନିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ସେହି ପୁନର୍ଗଠନର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ଧାରା ବାଇବେଲକୁ, ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁ ଥିବା ଠିକ୍ ପଦ୍ଧତିକୁ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ଚୟନିତ ଦୂତମାନେ ସେହି ଇତିହାସର ପଥଚିହ୍ନ ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ, ତାହାକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରେ। ସଦାରଣତଃ ଯେପରି ଘଟେ, ସେହିପରି ସାତାନ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲକୁ ଅନେକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିରୂପରେ ଲୁଚାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା, ଏବଂ ସେ ବାଇବେଲକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଠିକ୍ ପଦ୍ଧତିକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଜାଲିଆତି ପ୍ରତିରୂପ ଦ୍ୱାରା ଆଡ଼କୁ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା; ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସର ପଥେ ପଥେ ଉଠାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ଠିକ୍ ଦୂତମାନଙ୍କୁ (ପଥଚିହ୍ନମାନଙ୍କୁ) ମଧ୍ୟ ଲୁଚାଇବାକୁ ସେ ଚେଷ୍ଟା କଲା।

> "କିନ୍ତୁ ସାତାନ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ରହିଲା ନାହିଁ। ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି କାମଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା, ଯାହା ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନ୍ୟ ସଂଶୋଧନାତ୍ମକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ କରିଆସିଛି—ସତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ସ୍ଥାନରେ ଏକ ନକଲିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଥୋପି ଦେଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଠକାଇବା ଓ ଧ୍ୱଂସ କରିବା। ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀରେ ମିଥ୍ୟା ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାନେ ଥିଲେ, ସେପରି ଷୋଳଶତାବ୍ଦୀରେ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ଉଦ୍ଭବ ହେଲେ।" The Great Controversy, 186.

୧୮୪୦ ରୁ ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମର ଆବରଣ, (ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ନାମକ ପୃଥିବୀ-ପଶୁର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ), ମିଲରାଇଟ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗରେ ପରିଣତ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ, ପୂର୍ବରୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମରେ ପରିଣତ ହେଲେ, କିମ୍ବା ଯେପରିକି ମିଲରାଇଟ୍‌ମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲେ, "ରୋମର କନ୍ୟାମାନେ।" ୧୮୪୩ ମସିହାରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପରେ, ସେମାନେ ପତିତ ହେଲେ ଏବଂ ମିଲରାଇଟ୍‌ମାନେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଧର୍ମର ଆବରଣକୁ ଧାରଣ କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ। ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ଥିଲା ତାଙ୍କର "ଅରଣ୍ୟରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀ"କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୁଝାମଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଆସିବାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଶିଖର।

ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରୀକ୍ଷା, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ସବ୍ବାଥର ପରୀକ୍ଷାକୁ ଆଣିଲା। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଏମିତି ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥାଏ, ଯେହା ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗମାନଙ୍କ ସମୟରେ ପୋପୀୟ ପରମ୍ପରା ଓ ଆଚାର-ପ୍ରଥାମାନଙ୍କ ତଳେ ସମାଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କୁ 1840 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ରୋମକୁ ଫେରିଗଲେ। ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ସନ୍ଦେଶର ପରୀକ୍ଷା କର୍ମେଲ ପର୍ବତରେ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିଲା।

> ଏଲୀୟ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, "ତୁମେ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ମତର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱିଧାରେ ରହିବ? ଯଦି ସଦାପ୍ରଭୁ ହିଁ ଈଶ୍ୱର, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର; କିନ୍ତୁ ଯଦି ବାଆଲ, ତେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର।" ଏବଂ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ। ୧ ରାଜାବଳୀ 18:21.

୧୮୪୦ ମସିହାରେ, ମିଲର ଏବଂ ପ୍ର ଥମ ସ୍ୱ ର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ଏଲୀୟଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାବେଳେ, ପ୍ରେ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ମାନେ ବାଆଲଙ୍କ ୁ ବାଛିଲେ!

ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନ ବାଇବେଲର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଉନ୍ମୋଚନ ଥିଲା, ଯାହା "ପ୍ରଭାତୀୟ ତାରା" ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା; ଏହି "ପ୍ରଭାତୀୟ ତାରା" ଥିଆଟିରା ମଣ୍ଡଳୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସକାଳରେ ଦିଆଯିବ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଥିଲା। ବାଇବେଲ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆକ୍ରମଣ ଏହାର ଅନେକ ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ The Great Controversy ଗ୍ରନ୍ଥରେ, ବିଶେଷକରି ୱାଲଡେନ୍ସିୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି। 1930 ମସିହାରେ, ବେଞ୍ଜାମିନ୍ ୱିଲକର୍ସନ୍ Our Authorized Bible Vindicated ନାମକ ପୁସ୍ତକଟି ପ୍ରକାଶ କଲେ। ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ସେହି ପବିତ୍ର ମୂଳ ପାଠ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବିରୋଧରେ ଚାଲିଥିବା ସଂଘର୍ଷକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲ ଅନୁବାଦ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ବିଭିନ୍ନ ଶୟତାନୀ ଜାଲି ପାଠ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା କାଥଲିକମାନେ, ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ, ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ପ୍ରଚାର କରିଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ସଂଘର୍ଷ ୱାଲଡେନ୍ସିୟମାନଙ୍କର ଇତିହାସରୁ ଅନେକ ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହିମାନଙ୍କର ଚିହ୍ନସ୍ଥମ୍ଭ ଏବଂ ପ୍ରତୀକ, ଯେମାନେ ଶେଷରେ 1611 ମସିହାର କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲରେ ଅନୁବାଦିତ ହୋଇଥିବା ଠିକ୍ ପାଣ୍ଡୁଲିପିଗୁଡ଼ିକର ଗୁରୁତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ।

୧୬୧୧ ମସିହାରେ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ସୃଜନ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁବାଦ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ବାଇବେଲଙ୍କ ଅନୁବାଦ ଏବଂ ପ୍ରକାଶନର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୃଜନର ସାତୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ସାତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଲାଗିଥିଲା, ଏବଂ ସାତଟି ବାଇବେଲୀୟ ବର୍ଷ ହେଉଛି ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ଦିନ। ନିଶ୍ଚୟ, ଏହି ସେହି ସଂଖ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଦିନ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁ ଦାନିଏଲ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂର୍ତ୍ତିରେ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲେ। ସେହି ପବିତ୍ର ସପ୍ତାହର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ, କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ବାଇବେଲର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ ସୃଜନ ପାଇଁ ସେହି ସାତୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିମ୍ନପ୍ରକାର ଥିଲା।

- ପ୍ରଥମ: ବ୍ୟକ୍ତିଗତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅନୁବାଦ: ପ୍ରାୟ ୫୦ ଜଣ ଅନୁବାଦକଙ୍କୁ ଛଅଟି ସମିତିରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ବାଇବେଲର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଅଂଶ ପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱବାହୀ ଥିଲା। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୂଳ ଭାଷାମାନଙ୍କୁ (ହିବ୍ରୁ, ଆରାମିକ, ଏବଂ ଗ୍ରୀକ) ଆଧାର କରି ଇଂରାଜୀକୁ ଅନୁବାଦ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ।
- ଦ୍ୱିତୀୟ: ସମିତି ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା: ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମିତି କୌଣସି ଅଂଶର ନିଜ ଅନୁବାଦ ସମାପ୍ତ କରିବା ପରେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମିତି ସଦସ୍ୟମାନେ ନିଜେ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରୁଥିଲେ। ଏହା ଦ୍ୱାରା ସମୂହଗତ ମତାମତ ଓ ତ୍ରୁଟିସୁଧାର ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା।
- ତୃତୀୟ: ସାଧାରଣ ସମିତିର ସମୀକ୍ଷା: ତାହାପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମିତିଙ୍କ ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକୁ "ସାଧାରଣ ସମିତି" ବୋଲି ପରିଚିତ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଏକ ବିଶାଳତର ଦଳଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା। ଏହି ସମିତି ଛଅଟି ଅନୁବାଦ ସମିତିର ପ୍ରତ୍ୟେକର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଥିଲା। ସେମାନେ ସମଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମୀକ୍ଷା କରି, ବିଭିନ୍ନ ସମିତିର ଅନୁବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ତୁଳନା କରି ସମନ୍ୱିତ କରିଥିଲେ।
- ଚତୁର୍ଥ: ଅତିରିକ୍ତ ପରୀକ୍ଷା ଓ ସଂଶୋଧନ: ସାଧାରଣ ସମିତିଙ୍କ ସଂଶୋଧିତ ସଂସ୍କରଣକୁ ଅଧିକ ପରୀକ୍ଷା ଓ ପରିଶିଳନ ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମିତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା। ଏହି ପୁନରାବୃତ୍ତିମୂଳକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁବାଦଟି ସମନ୍ୱିତ ଓ ସଠିକ ଥିବାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା।
- ପଞ୍ଚମ: ଅନ୍ତିମ ସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ: ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମିତିମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଶୋଧନ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିବା ପରେ, ଅନ୍ତିମ ଖସଡ଼ାଟିକୁ ଅନ୍ତିମ ସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ସମିତିଙ୍କୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା।
- ଷଷ୍ଠ: ରାଜକୀୟ ଅନୁମୋଦନ ଓ ପ୍ରକାଶନ: ଅନୁମୋଦିତ ଅନୁବାଦ ପରେ ରାଜା ଜେମ୍ସ ପ୍ରଥମଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା।

- ସପ୍ତମ: ସେ ତାଙ୍କର ରାଜକୀୟ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ, ସେହି ଅନୁବାଦ 1611 ମସିହାରେ ବାଇବେଲର କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ଭର୍ସନ୍ (ଅଥରାଇଜ୍ଡ ଭର୍ସନ୍) ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।

  ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶୁଦ୍ଧ ବାକ୍ୟ; ପୃଥିବୀର ଭଟ୍ଟିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ରୂପା ପରି, ସାତଥର ଶୋଧିତ। ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବ; ଏହି ପିଢ଼ୀରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବ। ଗୀତସଂହିତା 12:6, 7.

ଇତିହାସର ସେହି କ୍ରମୋଚ୍ଚୋଚିତ ପରିଚାଳନାର ବିଭିନ୍ନ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିକୃତ ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାରୀୟ ଶୁଦ୍ଧ ପଦ୍ଧତି ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଶୟତାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧରେ, 1611 ମସିହାର King James Bible ଏକ ଏମିତି ପଥଚିହ୍ନ ଯାହାକି ଗୀତସଂହିତା ବାରରେ ବିଶେଷ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କାଥଲିକ ପାଣ୍ଡୁଲିପିମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ପାଦିତ ବିଭିନ୍ନ ନକଲି ବାଇବେଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ମଧ ଗୀତସଂହିତା ବାରର ମାନଦଣ୍ଡ ପୂରଣ କରେ ନାହିଁ। ସାତୋଟି ପଦକ୍ରମ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିବା ଶୋଧନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏବଂ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ଦିନର ସମୟାବଧି ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ King James Bible ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ଶୁଦ୍ଧ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ।" ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଶୁଦ୍ଧ ବାକ୍ୟରୂପେ King James Bible କୁ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରକ୍ଷା କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହିପରି ସେ "historicism" ବୋଲି ପରିଚିତ ସେହି ପଦ୍ଧତିକୁ ମଧ ଅବିଚଳ ରଖିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି, ଯାହାକି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସୁଧାରକମାନେ, William Miller ସହିତ, ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଜନ୍ ୱିକ୍ଲିଫ୍, ଯିଏ The Great Controversy ପୁସ୍ତକରେ "ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଭାତତାରା" ବୋଲି ପରିଚିତ, ସାଧାରଣ ମଣିଷ ମଧ ବୁଝିପାରିବା ଭାଷାରେ ବାଇବେଲ୍‌କୁ ଅନୁବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲେ। ସେହିଁ ସେହି ଦୂତ, ଯିଏ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ସଂଶୋଧନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭର ମାର୍ଗଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> "ୱିକ୍ଲିଫ୍ ଯେଉଁ ମହାନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯାହା ବିବେକ ଓ ବୁଦ୍ଧିକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ, ଏବଂ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ରୋମର ବିଜୟରଥରେ ବାନ୍ଧି ରହିଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରିବାକୁ ଥିଲା, ତାହାର ଉତ୍ସ ବାଇବେଲରେ ଥିଲା। ଏଠାରେ ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦମୟ ଧାରାର ମୂଳସ୍ରୋତ ଥିଲା, ଯାହା ଜୀବନଜଳ ପରି ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୁଗେ ଯୁଗେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଆସିଛି। ୱିକ୍ଲିଫ୍ ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନ ଭାବେ ନିରପେକ୍ଷ ବିଶ୍ୱାସରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଚରଣ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନିୟମ ଭାବେ ମନେ କରିଥିଲେ। ସେ ଏହିଭଳି ଶିକ୍ଷା ପାଇଥିଲେ ଯେ ରୋମର କଳିସିଆ ହେଉଛି ଦୈବିକ, ଅଭ୍ରାନ୍ତ ଅଧିକାର, ଏବଂ ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି ସ୍ଥାପିତ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଥାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନହୀନ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏସବୁଠାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟକୁ ଶୁଣିଲେ। ଏହିଯେ ସେହି ଅଧିକାର ଯାହାକୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କଲେ। ପୋପ ମାଧ୍ୟମରେ କଳିସିଆ କଥା କହୁଛି ବୋଲି ମନେ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଅଧିକାର ହେଉଛି ନିଜ ବାକ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ କଥା କହୁଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର। ଏବଂ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଥିଲେ ଯେ ବାଇବେଲ କେବଳ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶନ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ପରମ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହିଁ ତାହାର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟାଖ୍ୟାତା, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ତାହାର ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନ ଦ୍ୱାରା ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ନିଜେ ଶିଖିବାକୁ ଥାଏ। ଏପରିଭାବେ ସେ ମଣିଷମାନଙ୍କର ମନକୁ ପୋପ ଓ ରୋମର କଳିସିଆଠାରୁ ଫେରାଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟଦିଗରେ ନେଇଗଲେ।"

> "ୱିକ୍ଲିଫ୍ ସଂସ୍କାରକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଥିଲେ। ବୁଦ୍ଧିର ବ୍ୟାପ୍ତିରେ, ଚିନ୍ତାଧାରାର ସ୍ପଷ୍ଟତାରେ, ସତ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରି ରଖିବାର ଦୃଢତାରେ, ଏବଂ ତାହାକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାର ସାହସରେ, ତାଙ୍କ ପରେ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅତ୍ୟଳ୍ପ ଜଣେ ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ସମତୁଲ୍ୟ ହୋଇପାରିଥିଲେ। ଜୀବନର ପବିତ୍ରତା, ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ପରିଶ୍ରମରେ ଅକ୍ଲାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ, ଅକଳଙ୍କ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା, ଏବଂ ନିଜ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟସଦୃଶ ପ୍ରେମ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତତା—ଏହି ସବୁ ଗୁଣ ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କାରକଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା। ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ ସେ ଯୁଗର ବୌଦ୍ଧିକ ଅନ୍ଧକାର ଏବଂ ନୈତିକ ଦୁର୍ନୀତିର ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିଲେ।"

> "ୱାଇକ୍ଲିଫ ଙ୍କ ଚରିତ୍ର ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ର ଶିକ୍ଷ ାଦାୟକ ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଶକ୍ତିର ଏକ ସାକ୍ଷ ୟ । ବାଇବେଲ୍ ହିଁ ତାଙ୍କ ୁ ସେ ଯେମିତି ଥିଲେ, ସେହିପରି କରିଥିଲା। ପ୍ର କାଶନର ମହାନ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବାର ପ୍ର ୟାସ ସମସ୍ତ ମାନସିକ କ୍ଷ ମତାକୁ

> ନୂତନତା ଓ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରେ। ଏହା ମନକୁ ବିସ୍ତୃତ କରେ, ଗ୍ରହଣଶକ୍ତିକୁ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କରେ, ଏବଂ ବିଚାରଶକ୍ତିକୁ ପରିପକ୍ୱ କରେ। ବାଇବେଲ୍ ର ଅଧ୍ୟୟନ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧ୍ୟୟନଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିନ୍ତା, ଭାବନା ଓ ଆକାଙ୍କ୍ଷାକୁ ମହତ୍ କରିଦେବ। ଏହା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସ୍ଥିରତା, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ସାହସ ଓ ଦୃଢ଼ତା ପ୍ରଦାନ କରେ; ଏହା ଚରିତ୍ରକୁ ପରିଶୋଧିତ କରେ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରେ। ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରର ଏକ ଆନ୍ତରିକ ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାଭରା ଅଧ୍ୟୟନ, ଯାହା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ମନକୁ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଅନନ୍ତ ମନସ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଣେ, ତାହା ଏହି ଜଗତକୁ ଅଧିକ ସଶକ୍ତ ଓ ଅଧିକ ସକ୍ରିୟ ବୁଦ୍ଧିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ସେହିପରି ଅଧିକ ମହତ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥାନ୍ତା, ଯେପରି ମାନବ ଦର୍ଶନ ଯେଉଁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇପାରେ, ତାହାରୁ କେବେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇନାହିଁ। 'ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟର ପ୍ରବେଶ,' ଗୀତକାର କହନ୍ତି, 'ଆଲୋକ ଦେଇଥାଏ; ଏହା ବୁଝାମଣା ପ୍ରଦାନ କରେ।' ଗୀତସଂହିତା 119:130।"
> The Great Controversy, 93, 94.

ଦ୍ୟ ଗ୍ରେଟ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଭର୍ସିରେ ଜନ୍ ୱିକ୍ଲିଫ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପରେ, ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସୁଧାରକମାନଙ୍କର (ୱେମାର୍କ୍ସ) ଗୋଟିଏ ତାଲିକା ଦିଅନ୍ତି, ଯାହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଧାରକ ଜନ୍ ନକ୍ସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। ସେ ସ୍କଟଲ୍ୟାଣ୍ଡର ରାଣୀ ମେରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ ନକ୍ସଙ୍କୁ ପଚରାଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> "ଜନ୍ କ୍ନକ୍ସ ଚର୍ଚ୍ଚର ପାରମ୍ପରିକ ପ୍ରଥା ଓ ରହସ୍ୟବାଦରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବଚନର ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମିକ ପୋଷଣ ନେବାକୁ ଲାଗିଥିଲେ, ଏବଂ ୱିଶାର୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ରୋମର ସଙ୍ଗତିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ନିର୍ଯାତିତ ସଂଶୋଧକମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜକୁ ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସଙ୍କଳ୍ପକୁ ଦୃଢ଼ କରିଥିଲା...."
>
> "ସ୍କଟଲ୍ୟାଣ୍ଡର ରାଣୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାବେଳେ—ଯାହାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଶିଥିଳ ହୋଇଯାଇଥିଲା—ଜନ୍ ନକ୍ସ ସତ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅବିଚଳ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ସ୍ନେହସୂଚକ ମୃଦୁ ବ୍ୟବହାରରେ ବଶୀଭୂତ ହେବାର ନଥିଲେ; ଧମକ ସମ୍ମୁଖେ ମଧ୍ୟ ସେ ଭୀତ ହେଲେ ନାହିଁ। ରାଣୀ ତାଙ୍କୁ ଧର୍ମବିରୋଧିତାର ଅଭିଯୋଗ ଲଗାଇଲେ। ସେ ରାଜ୍ୟଦ୍ୱାରା ନିଷିଦ୍ଧ ଥିବା ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖାଇଥିଲେ ବୋଲି ସେ ଘୋଷଣା କରିଲେ, ଏବଂ ଏଭଳି କରି ସେ ପ୍ରଜାମାନେ ତାଙ୍କର ରାଜପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବେ ବୋଲି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ରହିଛି, ତାହା ଲଂଘନ କରିଛନ୍ତି। ନକ୍ସ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ:—'ଯେପରି ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ତାହାର ଉତ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରାଜପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ କେବଳ ଅନନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପାଏ, ସେପରି ପ୍ରଜାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ରାଜପୁରୁଷମାନଙ୍କ ରୁଚିଅନୁସାରେ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି। କାରଣ ପ୍ରାୟଃ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରାଜପୁରୁଷମାନେ ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଅଜ୍ଞ ଥାନ୍ତି। ଯଦି ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସମସ୍ତ ବଂଶଧରମାନେ ଫେରାଉନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଥାନ୍ତେ, ଯାହାଙ୍କ ପ୍ରଜା ସେମାନେ ଦୀର୍ଘକାଳ ଧରି ଥିଲେ, ତେବେ, ମହାଦେବୀ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପଚାରେ, ପୃଥିବୀରେ କେଉଁ ଧର୍ମ ରହିଥାନ୍ତା? ଏବଂ ଯଦି ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ଦିନରେ ସମସ୍ତେ ରୋମୀୟ ସମ୍ରାଟମାନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ଥାନ୍ତେ, ତେବେ, ମହାଦେବୀ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପଚାରେ, ଏବେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ କେଉଁ ଧର୍ମ ରହିଥାନ୍ତା? ... ତେଣୁ, ମହାଦେବୀ, ଆପଣ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ ପ୍ରଜାମାନେ ତାଙ୍କର ରାଜପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଧର୍ମକୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହନ୍ତି, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି।'"
>
> ମେରୀ କହିଲେ, 'ଆପଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ସେମାନେ [ରୋମୀୟ ଶିକ୍ଷକମାନେ] ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି; ମୁଁ କାହାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି, ଏବଂ ବିଚାରକ କିଏ ହେବ?'
>
> "'ତୁମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଯିଏ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ କହୁଛନ୍ତି,' ସଂସ୍କାରକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ; 'ଏବଂ ବାକ୍ୟ ଯେତେଦୂର ତୁମକୁ ଶିଖାଏ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ତୁମେ ଏକଙ୍କୁ ହେଉ କି ଅନ୍ୟଙ୍କୁ ହେଉ, କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିଜେ ନିଜେ ସ୍ପଷ୍ଟ; ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଥାଏ, ତେବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା, ଯିଏ କେବେ ନିଜ ସହିତ ବିରୋଧୀ ନୁହନ୍ତି, ସେହି କଥାକୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି, ଯେପରି ହଠାଗ୍ରହପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଜ୍ଞ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କାହାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ।' ଏହିପରି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେହି ନିର୍ଭୟ ସଂସ୍କାରକ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ବିପଦରେ ପକାଇ ରାଜଶକ୍ତିର କର୍ଣ୍ଣଗୋଚର କରିଥିଲେ। ଏହି ସମାନ ଅଦମ୍ୟ ସାହସ ସହିତ ସେ ନିଜ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅଟଳ

> ରହିଲେ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିବାବେଳେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍କଟଲ୍ୟାଣ୍ଡ ପୋପତନ୍ତ୍ରରୁ ମୁକ୍ତ ହେଲା।” The Great Controversy, 250, 251.

ସୁଧାରକ ଏବଂ ରାଣୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ସୁଧାର ଆନ୍ଦୋଳନର ଇତିହାସରେ ତୃତୀୟ ସୂତ୍ରକୁ ଉଜାଗର କରେ, ଯାହା ବାଇବେଲ୍, ସୁଧାରକମାନେ, ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ଅଧ୍ୟୟନ-ପଦ୍ଧତିଙ୍କୁ ଜାଲିୟାତି ଭାବେ ଅନୁକରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶୟତାନଙ୍କ ପ୍ରୟାସକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ। ରାଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଯୋହନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଥିଲା ଯେ ସଠିକ ପଦ୍ଧତି ହେଉଛି “ଇତିହାସବାଦ”, ଯାହା ଏହି ପ୍ରତିପାଦ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଗୋଟିଏ ରେଖାକୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ରେଖା ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି।

ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଲୋକ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇଥିଲା। ୱିକ୍ଲିଫ ଏବଂ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ସଂସ୍କାରକମାନେ, ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, “ଇତିହାସବାଦ” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ବାଇବେଲ-ଅଧ୍ୟୟନର ଏକ ପଦ୍ଧତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନର ଏହି ବାଇବେଲୀୟ ପଦ୍ଧତିର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରାୟତଃ ଅବହେଳା କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ Future for America ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହୀତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହେଁ, ତେବେ ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ।

ମାତ୍ର ଦୁଇଟି ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦେବଙ୍କ ନାମୋଲ୍ଲେଖିତ ଲୋକମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଏବଂ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ।

> “ଆମେ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ ହୁଅଁ, ସେହି କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ କହିବାକୁ ହେବ। ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 4:1–13” Manuscript Releases, volume 8, 426.

“ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ,” ପାପାଲ ଅନ୍ଧକାର ସମୟରେ ଅରଣ୍ୟରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀକୁ କେବେମଧ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମଧାରୀ ଜନମାନେ ବୋଲି କୁହାଯାଇନଥିଲା; କାରଣ ଏହି ଶବ୍ଦ (ଅର୍ଥାତ୍ ନାମିତ ହେବା) ଏମିତି ଏକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସୂଚାଏ, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରୀ ହେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସହିତ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭଣ୍ଡାରୀ ହେବାକୁ ଥିଲେ।

> “ଈଶ୍ୱର ଏହି ଯୁଗରେ ନିଜ କଳିସିଆକୁ, ଯେପରି ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଡାକିଥିଲେ, ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଆଲୋକ ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପାଇଁ ଡାକିଛନ୍ତି। ସତ୍ୟର ପ୍ରବଳ ବିଭାଜକ ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା—ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଓ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ—ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କଳିସିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ଓ ଜଗତଠାରୁ ପୃଥକ କରି, ନିଜ ସହ ଏକ ପବିତ୍ର ସନ୍ନିକଟତାରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ସେ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ପବିତ୍ର ଦିବ୍ୟୋକ୍ତିମାନଙ୍କ ପରି, ଏହାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜଗତକୁ ପ୍ରଚାର କରାଯିବା ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ନ୍ୟାସ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14ର ତିନି ଦୂତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଦୀର୍ଘତା ଓ ପ୍ରସ୍ତାର ଜୁଡ଼ି ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରନ୍ତି।” Testimonies, volume 5, 455.

ଦେବଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ ଦୂତରୂପେ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ 1844 ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ଜାତିକୁ ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ଖୋଲା ଦ୍ୱାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଗଲା, ସେତେବେଳେ ଦେବତା ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ କଲେ। ୱିକ୍ଲିଫ୍ ବାଇବେଲକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରୋଟେସ୍ଟାଣ୍ଟ ପୁନର୍ଗଠନର ଆରମ୍ଭ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ସ୍ତମ୍ଭ ଅଟନ୍ତି, କି ସେ “ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ” ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଦେବଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ସ୍ତମ୍ଭ ଅଟନ୍ତି। ଜନ୍ ୱିକ୍ଲିଫ୍ ଥିଲେ ସେହି ପ୍ରଭାତ ତାରା, ଯିହାକି ପାପାସିର ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ଷାଠି ବର୍ଷର ଶାସନର ଇତିହାସରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ପରେ ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ରେଖାର ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ସ୍ତମ୍ଭ ହେଉଛି 1611 ମସିହାରେ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ପ୍ରକାଶନ। ସେହି ରେଖାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସହିତ ଆମେ ଶେଷରେ ମିଲରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ନାମକ ଚିହ୍ନ ସ୍ତମ୍ଭକୁ ପହଞ୍ଚୁ। ମିଲର୍ ସେହି ସତ୍ୟର ରେଖାରେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ସ୍ତମ୍ଭ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ

ସେହିପରି। ତାଙ୍କ ର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ Adventism-ର ଶେଷରେ Prophetic Keys-ର ପ୍ର କାଶନ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ସ୍ଥ ମ୍ଭ କୁ ସାକ୍ଷ ୟ ଦେଇଥାଏ।

ଯଦି ଆମେ ଏହା ବୁଝିନଥାଉ ଯେ ମିଲରଙ୍କର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର ଏକ ରେଖାରେ ଥିବା ଏକ ପଥଚିହ୍ନ ଥିଲା, ଯାହା ବାଇବେଲର ମୂଳ ଓ ସଠିକ ପାଠଗୁଡ଼ିକୁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ, ଏବଂ ବାଇବେଲର ସତ୍ୟ ବୁଝାମଣାକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ପାଇଁ ସଂଶୋଧକମାନେ "ଇତିହାସବାଦ" ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ପବିତ୍ର ଅଧ୍ୟୟନ-ପ୍ରଣାଳୀକୁ ବୁଝିବା ଓ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ନେତୃତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ତେବେ ଆମ ପାଖରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ସୂଚନାର ଅଭାବ ରହିବ। ଏହି କାରଣରୁ, ସେହି ଇତିହାସ-ରେଖାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

"ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ" ଶବ୍ଦର ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ସଂଜ୍ଞା ହେଉଛି ରୋମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବା। ଯଦି କୌଣସି ମଣ୍ଡଳୀ ରୋମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ବନ୍ଦ କରେ, ତେବେ ସେ ଆଉ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ରହେ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେ ରୋମର କନ୍ୟାରୂପେ ପରିଣତ ହୁଏ, ଯେପରି ସେହି ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ହୋଇଥିଲେ, ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। କାଥୋଲିକ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ବାହାରିଆସିଥିବା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ବୁଝାମଣା, ଯାହା ତାଙ୍କର "ମୂଳମନ୍ତ୍ର" ହୋଇଯାଇଥିଲା, ସେହି ହେଲା—"ବାଇବେଲ ଏବଂ କେବଳ ବାଇବେଲ।" ତଥାପି, ଇତିହାସ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ଯେ ବାଇବେଲକୁ ଯଥାଯଥରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା।

> ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୁଅ—ଏମିତି ଜଣେ କର୍ମୀ, ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯିଏ ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରେ। କିନ୍ତୁ ଅପବିତ୍ର ଓ ନିର୍ଥକ ପ୍ରଲାପକୁ ଏଡ଼; କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ଅଧର୍ମତାକୁ ବଢ଼ାଇଦେବ। 2 ତୀମଥି 2:15, 16.

ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ବିଭକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟମାନେ ଯେ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନ ପଦ୍ଧତି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ପରିଚାଳିତ ହେଲେ, ତାହା ହେଉଛି "ଇତିହାସବାଦ।" ସେହି ପଦ୍ଧତି ସାତାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣର ଏକ ବିଶେଷ ଏବଂ ଗୁରୁତର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା, ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହା ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ, ସତ୍ୟ କଣ, ଆମେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛୁ ସେହି ବିଶ୍ୱାସ କଣ, ଏବଂ ବାଇବେଲର ନିୟମଗୁଡ଼ିକ କଣ—ସର୍ବୋଚ୍ଚ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱରୁ ଆମକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ନିୟମଗୁଡ଼ିକ କଣ—ଏସବୁ ଆମେ ସ୍ୱୟଂ ଜାଣିବା ଉଚିତ।" The 1888 Materials, 403.

ସଂଶୋଧକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହୃତ ବାଇବେଲୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାପଦ୍ଧତି—ଯାହା ୱିଲିୟମ ମିଲର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସମେତ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ଚାଲିଆସିଥିଲା—ତାହାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାର ଆରମ୍ଭ ବିଶେଷ ଭାବେ ପନ୍ଦରଶତାବ୍ଦୀରେ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍କୋ ରିବେରା (1537–1591) ନାମକ ଜଣେ ଯେସୁଇଟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସହ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଏ; ଫ୍ୟୁଚରିଷ୍ଟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରିବାର ଶ୍ରେୟ ସେହିଁକୁ ଦିଆଯାଏ। ସେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ ଏକ ଟିପ୍ପଣୀ ରଚନା କଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ମୁଖୀ ଭାବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ଏକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତାବ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଇତିହାସିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରୁ ଦୂର କରାଯାଇଥିଲା। ରିବେରା ଏହି ପଦ୍ଧତିଟିକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗଢ଼ିଥିଲେ ଯେ, ଇତିହାସବାଦର ପଦ୍ଧତି ଯେ ସତ୍ୟକୁ ସଦା ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିଲା, ସେହି ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଉ। ସେହି ସତ୍ୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ, ରୋମର ପୋପ ହେଲେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟବିରୋଧୀ।

ସପ୍ତ ଦଶ ଓ ଅଷ୍ଟ ାଦଶ ଶତାବ୍ଦ ୀରେ, ଏହା ପ୍ର ମାଣସହ ଦର୍ଶାଯାଇପାରେ ଯେ ପ୍ରେ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ବାଦ ଜାଣିଥିଲା ଯେ ରିବେରାଙ୍କ ର ମିଥ୍ୟ ା ପଦ୍ଧ ତି ଶୈତାନୀୟ ଓ ଅସଙ୍ଗ ତ ଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସର ପ୍ରେ ାଟେଷ୍ଟ ାଣ୍ଟ ମାନେ ଯେସୁଇଟ ପଣ୍ଡ ିତଙ୍କ "ଅପବିତ୍ର ଓ ନିର୍ଥକ ବକ୍ତ ବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ"ର ବିରୋଧରେ ପୁସ୍ତ କ ଓ ପତ୍ର ିକା ଲେଖିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ 1909 ମସିହାରେ, ଟ୍ରେ ାଜାନ ଘୋଡ଼ା, ସ୍କେ ାଫିଲ୍ଡ ରେଫରେନ୍ସ ବାଇବେଲ ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା, ଏବଂ ବାଇବେଲର ପାଦଟିପ୍ପ ଣୀଗୁଡ଼ିକରେ ସମ୍ମ ିଳିତ ଉଲ୍ଲେ ଖଗୁଡ଼ିକ ରିବେରା ଓ ମାନୁଏଲ ଲାକୁନ୍ଜା (1731–1801) ନାମକ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯେସୁଇଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷ ା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ଲାକୁନ୍ଜା Juan Josafat Ben-Ezra ନାମକ ଛଦ୍ମ ନାମରେ ଲେଖୁଥିଲେ, ଏବଂ The

Coming of the Messiah in Glory and Majesty ଶୀର୍ଷକ ଏକ ପୁସ୍ତ କ ପ୍ର କାଶ କରିଥିଲେ। ରିବେରା ଯେପରି ତାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କରିଥିଲେ, ସେପରି ସେହି ପୁସ୍ତ କ ମଧ୍ୟ ପ୍ର କାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତ କର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମାନଙ୍କ ର ପୂରଣତା ଉପରେ ସିଧାସଳଖ ଆକ୍ର ମଣ ଥିଲା।

ଶୈତାନ ଜାଣୁଥିଲା ଯେ, ଯେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ସେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଓ ଗୋଳମାଳରେ ଆବୃତ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ସେହିଟି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରୁ ଆସୁଥିବା ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା। Scofield Reference Bible ର ଉଲ୍ଲେଖମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେହି ଦୁଇ ଜଣ Jesuit ଯାଜକଙ୍କର ଅପବିତ୍ର ଓ ନିର୍ଥକ ପ୍ରଳାପକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶୈତାନ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ Protestantମାନଙ୍କୁ Jesuit ପଦ୍ଧତିଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରାଇବାରେ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଲା, ଏପରିକରି ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅନ୍ଧ କରିଦେଲା। ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପ୍ରତିଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିଏ, ତାହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଦୂର କରିଦେଇଥିବା ଅନେକ Catholic ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ମଡେଲ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଶୈତାନ ଏହା ସାଧନ କଲା। ଏହା ଶୈତାନ ପାଇଁ କୌଣସି କଠିନ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ନୁହେଁଥିଲା, କାରଣ 1843 ମସିହାରେ Millerଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା Protestantମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋମୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯାଇଥିଲେ।

ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଧରି ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ଓ ଲେଖା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରାଯିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଥମ କିଛି ଶତାବ୍ଦୀରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବାଇବେଲ ଉପରେ ଶୈତାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି। ସେହି ଆକ୍ରମଣ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚିଲା ଯେ, ଜାଲିଆତ ହସ୍ତଲିପିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରବେଶ କରାଯାଇ ଜାଲିଆତ ବାଇବେଲଗୁଡ଼ିକ ତିଆରି କରାଗଲା। ଶୈତାନ ସେହି ସୁଧାରକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କଲା, ଯେମାନେ ନିଜେମାନେ ଜୀବିତ ଥିବା ସମୟରେ ଏବଂ ସେହି ସୁଧାରକମାନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମଧ୍ୟ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅଟୁଟ ରଖିବା ପାଇଁ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ।

ଜରା ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ, ଆଧୁନିକ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଇତିହାସକାରମାନେ ଓ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ବିଷୟକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ମନେ ହୁଏ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଦି ଉଠାଇ ମିସିସିପି ନଦୀରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି।

> "ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର୍ ଶୟତାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟକୁ ଅସ୍ଥିର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ପ୍ରଧାନ ଶତ୍ରୁ କେବଳ ସନ୍ଦେଶଟିର ପ୍ରଭାବକୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରିବାକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ଦୂତଙ୍କୁ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା। ପିତା ମିଲର୍ ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ରଶାସ୍ତ୍ରର ସତ୍ୟକୁ ତାଙ୍କ ଶ୍ରୋତାମାନଙ୍କର ହୃଦୟରେ ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ନାମକେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ୍ମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଲା, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନେ ନିମ୍ନତମ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତେଜିତ କଲେ, ଏବଂ କିଛି ଅବସରରେ ଶତ୍ରୁମାନେ ସେ ସଭାସ୍ଥଳ ଛାଡ଼ିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣ ନେବା ପାଇଁ ଷଡଯନ୍ତ୍ର କଲେ। କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନେ ସେହି ଭିଡ଼ର ମଧ୍ୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିରେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଏହି ଦାସଙ୍କ ହାତ ଧରି, କ୍ରୁଦ୍ଧ ଜନସମୂହରୁ ତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ବାହାରକୁ ନେଇଗଲେ। ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା, ଏବଂ ଶୟତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଫଳ ହେଲେ।" Spirit of Prophecy, volume 4, 219.

ଦେଖନ୍ତୁ, ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ସେହି ଏକେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ (ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଏବଂ ଇତିହାସବିଦ୍ମାନେ) କିପରି ମିଲରଙ୍କ ନିୟମମାନଙ୍କର ବୈଧତାକୁ ଅବମୂଲ୍ୟାୟିତ କରି ଲୁଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରକୃତରେ ତିନି ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ସମସ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ।

> "ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଖ୍ୟାପନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିବାମାନେ ପିତା ମିଲର୍ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ସେହି ଏକେ ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଛନ୍ତି। Views of the Prophecies and Prophetic Chronology ନାମକ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିରେ, ପିତା ମିଲର୍ ବାଇବେଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସରଳ, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିସମ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି:—"

> "[ଏକରୁ ପାଞ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଧୃତ।]"

> “ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଏହି ନିୟମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ; ଏବଂ ବାଇବେଲର ଆମର ଅଧ୍ୟୟନରେ, ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ମାନିବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ହେବ।” Review and Herald, November 25, 1884.

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ବିକାଶ ଓ ସ୍ଥାପନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ରେଖାର ଏହି ତିନୋଟି ସୂତ୍ରକୁ ପୁନର୍ବିଚାର ନ କରିଲେ, ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କୁ ସେହି ଦୂତରୂପେ ସ୍ଥାପିତ କରି ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝିବା ଅସମ୍ଭବ—ଯିଏ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଏଲୀୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନରେ ମିଲରଙ୍କୁ ଉଠାଯିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ମୋଶାରୂପେ, ଏବଂ ନିଜ ଖେତ ଛାଡ଼ି ଏଲୀୟାର ସନ୍ଦେଶର ସେବା କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଚ୍ଛନ୍ଦତାରେ ଏଲିଶାରୂପେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହି ବାଇବେଲୀୟ ତିନିଜଣ ନାୟକଙ୍କୁ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ପ୍ରତୀକରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଧୁନିକ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ମାନେ ଏବଂ ଇତିହାସବିଦ୍ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏମିତି ବ୍ୟବହାରିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେ କେବଳ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର କୌଣସି “ଗରିବ ଚାଷୀ ଛୁଆ” ମାତ୍ର ଥିଲେ।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସର ଏହି ଶ୍ରେଣୀରେ ଉତ୍ଥାପିତ ଅନେକ ସୁଧାରକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୱିଲିଆମ ଟିଣ୍ଡେଲ ଜଣେ ଥିଲେ। ଯଦି ମୁଁ ଏହାକୁ ଏଭଳି କହିପାରି, ସେ ଯେ ପୋପଙ୍କ ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କର ‘ମିଶନ ବକ୍ତବ୍ୟ’ ଥିଲା, “ମୁଁ ଲାଙ୍ଗଳ ଚାଳାଉଥିବା ସେହି ଛୋଟ ଛୁଆକୁ ତୁମେ ଯେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ଜାଣ, ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ଶାସ୍ତ୍ର ଜାଣିବାକୁ କରିଦେବି।” ୱିଲିଆମ ମିଲର ସେହି କୃଷକ-ବାଳକ ଥିଲେ, ଯିଏ ଲାଙ୍ଗଳ ଚାଳାଉଥିଲା ଏବଂ ଟିଣ୍ଡେଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପୂରଣ କଲା।

ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛୁ, ତାହାର ସମର୍ଥନରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇପାରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଐତିହାସିକ ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିଲେ, ଏହି ପରିଚୟାଂଶକୁ ବହୁତ ସରଳୀକୃତ କରାଯାଇଛି। ଏବେ ଆମେ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାର କିଛି ଚିହ୍ନସ୍ୱରୂପ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିଚାର କରିବୁ, ଯାହା ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ମିଲରଙ୍କୁ ଏକ ପଥଚିହ୍ନ ଏବଂ ଏକ ଦୂତ ଭାବେ ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବୁ।

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକରୁ ଗଠିତ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭ ଅଟେ। ସେହି ପୁସ୍ତକର ଶେଷ ଅଂଶ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ। ଯଦିଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୁଇଟି ପୃଥକ ପୁସ୍ତକ, ତଥାପି ସେମାନେ ଏକତ୍ରେ ମିଶି ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ, ମୋର ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସର ବାଇବେଲିକାଲ୍ ରିସର୍ଚ୍ଚ ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଜଣେ ସୁପରିଚିତ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସାର୍ବଜନିକ ଆଲୋଚନାତ୍ମକ ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ ଦାନିଏଲ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ବୁଝାମଣାକୁ, ଏବଂ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର “ଦୈନିକ” ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ବୁଝାମଣାକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ। ଆମର ସେହି ପରସ୍ପର ବିନିମୟ କିଛି ସମୟ ଧରି ଚାଲିଥିଲା, କାରଣ ସେଥିରେ ସେ ଜଣେ ପ୍ରବନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଯାହାକୁ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି, ପରେ ସେ ତାହାକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ମୋର ମତ ପ୍ରକାଶ କଲି, ଏଭଳି କ୍ରମ ଚାଲିଲା। ସେହି ପରସ୍ପର ବିନିମୟରେ ସେ ମୋତେ ଜଣାଇଲେ ଯେ ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସରେ ସେ ଯେ କମିଟିରେ କାମ କରୁଥିଲେ, ସେଠାରେ ତାଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ବିଶେଷଜ୍ଞ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜଣେ ସହକର୍ମୀଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ସ୍ଥାୟୀ ବିଶେଷଜ୍ଞ ବୋଲି ମନାଯାଉଥିଲା। ଆମର ଏହି ପରସ୍ପର ବିନିମୟମାନଙ୍କରେ ସେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ବିଷୟବସ୍ତୁସମୂହକୁ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନଥିଲେ; ବରଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କର ସହକର୍ମୀଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ସେ ଆଲୋଚନାକୁ କେବଳ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକେ ପୁସ୍ତକ ଅଟେ। ସେହି ସ୍ତରରେ ସେମାନେ ବାଇବେଲକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ—ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ—ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ଏକେ ପୁସ୍ତକ ଅଟେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯିହୂଦୀ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କେବଳ ପୁରାତନ ପୁସ୍ତକକୁ ମାତ୍ର ସେହି ଏକ ପୁସ୍ତକ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି; ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପୁରାତନ ପୁସ୍ତକକୁ

ଅବହେଳା କରନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ କେବଳ ନୂତନ ପୁସ୍ତକକୁ ବୁଝନ୍ତି, କିମ୍ବା କେବଳ ନୂତନ ପୁସ୍ତକକୁ ବୁଝିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି। ତାଙ୍କର ପ୍ରେରିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ଯଦି ଆପଣ କେବଳ ନୂତନକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ପୁରାତନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାର ବିପରୀତ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ। ଏହିପରିସ୍ଥିତିରେ, ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିଦ୍ ଯଦି ଏହି ଦାବି କରେ ଯେ ସେ ଦାନିଏଲର ବିଶେଷଜ୍ଞ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ନୁହେଁ, ତେବେ ସେ କେବଳ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଯିହୂଦୀ ଧାରଣାକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରୁଛି; ଏବଂ ଆମେ ଜାଣୁ ଯେ ସେହି ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚାଇଥିଲା। ବିଷୟଟିର ଯେକୌଣସି ଏକ ପକ୍ଷ ଧରିବା—ପୁରାତନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନୂତନକୁ ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା, କିମ୍ବା ନୂତନକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପୁରାତନକୁ ନ ଗ୍ରହଣ କରିବା—ସମଗ୍ର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ଅଟେ।

> "ତାରକକର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସେମାନେ ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଝିଛନ୍ତି କି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, 'ହଁ, ପ୍ରଭୁ।' ତାହାପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ଏହେତୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏମିତି ଜଣେ ଗୃହସ୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ ସଦୃଶ, ଯେ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରରୁ ନୂତନ ଓ ପୁରାତନ ବସ୍ତୁ ବାହାର କରେ।' ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ଯିଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ, ଯାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ସେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଯେ ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ଜଗତକୁ ଦେବା। ସେତେବେଳେ ପୁରାତନ ନିୟମ ହିଁ ସମସ୍ତ ଅସ୍ତିତ୍ୱଶୀଳ ଶାସ୍ତ୍ର ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଲେଖାଯାଇନଥିଲା; ଏହା ସମସ୍ତ ଯୁଗ ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଥିଲା। ଯିଶୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଶିକ୍ଷକମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯତ୍ନସହ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁନ୍ତୁ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସେହି ଆଲୋକ ତାଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ପୂର୍ବକଥିତ ମଶୀହ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ କରେ, ଏବଂ ଜଗତ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଅଭିଯାନର ସ୍ୱରୂପକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ। ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ, କାରଣ ଉଭୟେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷା। ଯେହୁଦୀମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା, ଯେମାନେ କେବଳ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେହି ଶିକ୍ଷା ପରିତ୍ରାଣଦାୟକ ନୁହେଁ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ତାରକକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଜୀବନ ଓ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଥିଲା। ଏବଂ ଯେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣଦାୟକ ନୁହେଁ, କାରଣ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ। ସନ୍ଦେହବାଦୀମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ଅବମୂଲ୍ୟନ କରିବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତା'ପରେ ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରାମାଣ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ କେବଳ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପଦକ୍ଷେପ ମାତ୍ର ରହେ; ଏପରିଭାବେ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଏ।"

> "ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱ, ଯାହା ମଧ୍ୟରେ ସବ୍ବାଥର ବାଧ୍ୟକାରୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ, ତାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଜଗତଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ଅତ୍ୟଳ୍ପ; କାରଣ ସତ୍ୟର ପୁରାତନ ଭଣ୍ଡାରମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କରେ ଥିବା ନୂତନ ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକୁ ପରେକୁ ଫିଙ୍ଗି ଦେଇଥାନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ଭାଷାରୂପେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରାଇବାରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବାରେ ବିଫଳ ହେଉଥିବାର ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କାରଣ ହେଲା ଏହା, ଯେ, ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକୁ ଆଣିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଐଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକୁ ଅବହେଳା ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି, ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଶିକ୍ଷାମାନ ଅଟେ। ସେମାନେ ସିନାଇରୁ ଘୋଷିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ, ଏବଂ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନରେ ସ୍ଥାପିତ ଚତୁର୍ଥ ଆଜ୍ଞାର ସବ୍ବାଥକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସୁସମାଚାରର ସେହି ସେବକ, ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମ—ଉଭୟରେ—ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନ କରିବ, ଯେପରି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ଆଲୋକରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବ—ଏକ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ସମଗ୍ରତାରୂପେ, ଯେଉଁଥିରେ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟଟିର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଆଲୋକିତ କରେ। ଏହିପରି, ଯେପରି ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରରୁ 'ନୂତନ ଓ ପୁରାତନ ବସ୍ତୁ' ବାହାର କରିବେ।" Spirit of Prophecy, volume 2, 255.

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପରାମର୍ଶର ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ଏକ ପ୍ରୟୋଗ ଅଛି। ବାଇବେଲର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ—ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ଉଭୟ ନିୟମକୁ—ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିଥାଇ, ତଥାପି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, କେବଳ ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସେହି ଏକେ ଖାଦ ଅଟେ। ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଆବଶ୍ୟକ; ଏହିପରି, ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷୀ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ, ଏବଂ ଯଦି କେହି ଏପରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଉଭୟ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି; ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଯାହାକୁ

'ଅର୍ଦ୍ଧ-ସତ୍ୟ' ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ତାହାର ଉପରେ ଭିତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି।

ଏବେ ମୁଁ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନଟିକୁ ପୁନର୍ବାର ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବି, ଯାହା ଜୁଲାଇ, 2023 ଠାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରବନ୍ଧମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ଥିଲା। ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି, "1863 ସାଲଠାରୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମରୁ କେଉଁ ନୂତନ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି?" ଉତ୍ତର ସରଳଭାବେ ଏହା ହେଉଛି, "କୌଣସି ନୁହେଁ।"

> "ଦାନିଏଲ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଏକାତ୍ମକ। ଏକଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶନ; ଏକଟି ମୋହରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, ଅନ୍ୟଟି ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ପୁସ୍ତକ। ଯୋହନ ସେହି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଗର୍ଜନଧ୍ୱନିମାନେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇନଥିଲା।" Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ଏହିପରି, ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ଏହାକୁ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଶେଷ। ଦାନିଏଲ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଶେଷକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ଏକ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହା ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଅଭିଲେଖ ରଖେ। ଏହି ପୁସ୍ତକର ଶିକ୍ଷାମାନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ରହସ୍ୟମୟ ଏବଂ ଅବୋଧଗମ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହାରେ ଦାନିଏଲରେ ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଏକେ ଧାରାକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି। କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଈଶ୍ୱର ପୁନରୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉଚିତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ସେସବୁ କଥା ପୁନରୁକ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାର କୌଣସି ବିଶେଷ ପରିଣାମ କିମ୍ବା ଗୁରୁତ୍ୱ ନାହିଁ।" Manuscript Releases, volume 9, 8.

ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭକାଳରେ, ସେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପଦ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁମାନେ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ, ସେହି ପଦ୍ୟମାନେ ଯେଉଁମାନେ 1798 ମସିହାରେ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲେ; ଯୀଶୁ ନିଜକୁ "ପାଲମୋନି," ଅଦ୍ଭୁତ ଗଣନାକାରୀ ଭାବେ ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ। ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକାଳରେ, ଯୀଶୁ ନିଜକୁ "ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା," ଅଦ୍ଭୁତ ଭାଷାବିଦ୍—ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ—ଭାବେ ପରିଚୟ କରାନ୍ତି। ଏହି କାରଣରୁ, ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା "ସମୟ ଉପରେ ଝୁଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା।" ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଶେଷକାଳରେ, ତୃତୀୟ ଦୂତର ବାର୍ତ୍ତା ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଝୁଲାଇ ଦିଆଯିବ।

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତି ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ଇତିହାସକାଳରେ ଘଟେ; ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭ ଓ ଅନ୍ତକାଳରେ ଘଟେ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ହେଉଛି ରିପବ୍ଲିକାନିଜ୍ମ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମର ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗର ଇତିହାସ। ସେହି ଇତିହାସର ଉପସଂହାରବେଳେ ସେହି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ମେଷଶାବକରୁ ଅଜଗରରେ ପରିଣତ ହୋଇଯିବ। ରିପବ୍ଲିକାନିଜ୍ମ ଗଣତନ୍ତ୍ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମରେ ପରିଣତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ପାତ୍ର ତାହାର ଶେଷ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରେ—ଯେପରି ଏବେ ହେଉଛି—ସେତେବେଳେ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ରିପବ୍ଲିକାନିଜ୍ମ ଓ ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମର ସେହି ଦୁଇଟି ଶିଙ୍ଗ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରିବ, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର କରି ଅଜଗର ପରି କଥା କହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଶିଙ୍ଗରେ ମିଶାଇଦେବ। କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱର ସାକ୍ଷୀହୀନ ରହିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଏହାର ଉପସଂହାରକୁ ଆଣିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମର ଯଥାର୍ଥ ଶିଙ୍ଗକୁ ଉତ୍ଥାପିତ କରିବେ, ଯାହା ପ୍ରଥମେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ବିରୋଧ କରିବ, ଏବଂ ପରେ ସମଗ୍ର ଜଗତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ମଧ୍ୟ ବିରୋଧ କରିବ। ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଅନ୍ତକାଳରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର ଉତ୍ଥାନ ସେହି ଏକେ ଐତିହାସିକ ଗଠନର ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ, ଯେପରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହେବେ, ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଜନସମୂହ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିଜନ ହେବେ। ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ କିଛି ନୂତନ ନାହିଁ।

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ପାଇଁ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ବୁଝାଯାଇଥିବା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁ, ଆମେ ଦେଖୁଅ ଯେ ସେମାନେ ଏକେ ଓ ଅଭିନ୍ନ।

ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଇତିହାସରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ଘୋଷିତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସ ସଦା ସେହି ଇତିହାସର ପ୍ର ତୀକ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀ ପୂରଣ ହୁଏ।

ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଇତିହାସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 457 ମସିହାର ତୃତୀୟ ଆଦେଶ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ତୃତୀୟ ଆଦେଶର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କିନ୍ତୁ ତାହାର ପୂର୍ବରୁ, ମନ୍ଦିର ଓ ଯେରୁଶାଲେମ ନିର୍ମାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ସେହିପରି, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହେଉଥିବା ଇତିହାସରେ, ମିଲେରାଇଟ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ, ଇ. ପୂ. ୭୨୩ ମସିହାରେ ଉତ୍ତରର ଦଶ ଗୋତ୍ରର ଛିତରିବା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୁରି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂରଣ ହେଲା। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ଦୁଇଟି କାଳଖଣ୍ଡକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଶାବ୍ଦିକ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଶାବ୍ଦିକ ମନ୍ଦିର ଓ ଶାବ୍ଦିକ ଯେରୁଶାଲେମର ପଦଦଳନକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ପାପାଲ୍ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ନଗରୀ ଓ ମନ୍ଦିରର ବାରଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ପଦଦଳନ ହେଲା। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ ଓ ସେହି ରାଜ୍ୟର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଛିତରିବା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ୫୩୮ ମସିହାରେ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଚତୁର୍ଥ ରାଜ୍ୟ ଥିବା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଦଦଳନର ଶେଷ ଚିହ୍ନିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ଅରଣ୍ୟକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆର ଛିତରିଯିବାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ସେହି ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଶେଷ, ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପଞ୍ଚମ ରାଜ୍ୟର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଉତ୍ତରର ଦଶ ଗୋତ୍ରର ଛିତରିବା, ଏବଂ ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ କଳିସିଆ ଅରଣ୍ୟକୁ ପଳାଇଯାଇଥିଲା ତାହାର ଛିତରିବା, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ଶୃଙ୍ଗ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିବାମାନଙ୍କର ସଂଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପଥଚିହ୍ନମାନେ ପ୍ରାୟତଃ ବିପରୀତ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଯେପରି ଏଲିୟା ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେପରି ଏକ ଛିତରିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ସଂଗ୍ରହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିପାରେ। ସେହି ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ମୁଖୀନତାରେ ଏଲିୟା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତା କରନ୍ତି।

ଇ. ପୂ. ୬୭୭ ମସିହାରେ ଯିହୁଦାର ଦକ୍ଷିଣ ଗୋଷ୍ଠୀ, (ଯାହାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରରେ "ମହିମାମୟ ଦେଶ" ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି) ପଚିଶ ଶତ ବିଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚ୍ୟୁତ ହୋଇ ରହିଲା, ଯାହାର ଶେଷ ଅକ୍ଟୋବର ୨୨, ୧୮୪୪ ରେ ହେଲା। ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ପଦଦଳିତ ହେବାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ ୮:୧୩, ୧୪ ରେ ଦାନିଏଲ "ସୈନ୍ୟଦଳ" ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି।

> ତାହା ପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କହୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦୈନିକ ବଳିଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ଦର୍ଶନ କେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାଦଳ ଉଭୟକୁ ପାଦତଳେ ଦଳିଦିଆଯିବ?" ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହା ପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବ।" ଦାନିଏଲ 8:13, 14.

ଇ. ପୂ. 677 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହିତ ଏକେ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦୁଇ ହଜାର ତିନିଶେ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଦାନିଏଲ 8:13, 14 ରେ ପରିଚିତ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ରାଳୟର ପଦଦଳିତ ହେବାକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିଲା। ଇ. ପୂ. 677 ମସିହାରେ ଯିହୁଦାର ଛିତରାଇଯିବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପୂର୍ବରୁ ନବୂଖଦ୍ନେସ୍ସରଙ୍କ ତିନୋଟି ଆକ୍ରମଣ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶର ଆଗମନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଲା।

କ୍ର ମଶଃ 1798 ଓ 1844 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି 2520-ବର୍ଷୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ମିଲରୀୟ ମନ୍ଦ ିରର ଭିତ୍ତ ି ନିର୍ମାଣର ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ। ମନ୍ଦ ିର ନିର୍ମାଣ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶ ପାଇବାରେ ମୋଶା ଛୟାଳିଶ ଦିନ ରହିଥିଲେ; ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ଙ୍କ ସମୟରେ ହେରୋଦଙ୍କ ମନ୍ଦ ିର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କାମ ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଥିଲା, ଯାହା ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ଙ୍କ ବପ୍ତ ିସ୍ମ ାର ବର୍ଷରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ବପ୍ତ ିସ୍ମ । ପରେ ସେ ଚାଳିଶ ଦିନ ପାଇଁ ଅରଣ୍ୟ କୁ ଗଲେ, ଏବଂ ଫେରିଆସିବା ପରେ

ସେ ପ୍ର   ଥମଥର ପାଇଁ ମନ୍ଦ ିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ   କଲେ, ଏବଂ ତର୍କପ୍ର ିୟ ଯିହୁଦୀମାନେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଲେ ଯେ ସେ ଏପରି କାମ କେଉଁ ଅଧିକାରରେ କଲେ।

> ଏବଂ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ପାସ୍କା ନିକଟ ଥିଲା, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଉପରକୁ ଗଲେ, ଏବଂ ମନ୍ଦିରରେ ସେ ବୃଷଭ, ମେଷ ଓ ପରା ବିକ୍ରୟ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ବଦଳାଇବାଳାମାନଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ। ଏବଂ ସେ ଛୋଟ ଛୋଟ ରସ୍ସୀରେ ଗୋଟିଏ କୋଡ଼ା ତିଆରି କରି, ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ, ଏବଂ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଓ ବୃଷଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ; ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ବଦଳାଇବାଳାମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ଢାଳିଦେଲେ, ଓ ଟେବୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲଟାଇଦେଲେ। ଏବଂ ପରା ବିକ୍ରୟ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହି ସବୁକୁ ଏଠାରୁ ନେଇଯାଅ; ମୋର ପିତାଙ୍କ ଘରକୁ ବ୍ୟାପାରର ଘର କରିନଅ।” ତାହାପରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସ୍ମରଣ କଲେ ଯେ ଲେଖାଯାଇଛି, “ତୁମ ଘର ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିଛି।” ତେବେ ଯିହୂଦୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ତୁମେ ଯେଉଁହେତୁ ଏହି ସବୁ କରୁଛ, ଆମକୁ କେଉଁ ଚିହ୍ନ ଦେଖାଉଛ?” ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ଭଂଗ କର, ଏବଂ ତିନି ଦିନରେ ମୁଁ ଏହାକୁ ପୁନଃ ଉଠାଇବି।” ତେବେ ଯିହୂଦୀମାନେ କହିଲେ, “ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣରେ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଛି, ଆଉ ତୁମେ କି ଏହାକୁ ତିନି ଦିନରେ ଉଠାଇବ?” କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜ ଶରୀରର ମନ୍ଦିର ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଆସିବା ପରେ, ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସ୍ମରଣ କଲେ ଯେ ସେ ଏହି କଥା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଓ ଯୀଶୁ କହିଥିବା ବଚନକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ଯୋହନ 2:13–22।

ମିଲେରୀୟ ମନ୍ଦିର 1798 ଠାରୁ, ପ୍ରଥମ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ସମାପ୍ତି ସମୟରେ, ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷରେ ନିର୍ମିତ ହେଲା; ଏବଂ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସମୟରେ, 1844 ମସିହାରେ, ଆଉ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ ଏହାର ଶେଷ ହେଲା। ସେହି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ଶେଷ ହେଲା, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ତିନି ଦିନରେ ଉଠାଯିବ। ଯଦି ଆପଣ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛୁକ, ତେବେ ତାହାର କାରଣ, ଏକ ଅନିଚ୍ଛୁକ ଓ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୃଦୟରେ ଥାଇପାରୁଥିବା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି, ଦୁଇଟି ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ୟା ଅଛି। ପ୍ରଥମ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି, ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୁଏ—ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟକୁ ନିକଟରେ ଆସିବାକୁ ଆପଣ ଅନିଚ୍ଛୁକ। ଆପଣ ଏକ ଇତିହାସବାଦୀ ନୁହନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ଅସମର୍ଥତା। ଏହି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆରମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସଦା କେବଳ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଉଥିବା ଇତିହାସମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ତାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛିକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

ବାଇବେଲ କୁହେ ଯେ ଆମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମନ୍ଦିର, ଏବଂ ଏହି ଦେହ-ମନ୍ଦିର ଛଅଚାଳିଶି କ୍ରୋମୋଜୋମରୁ ଗଠିତ। ସେହି ଛଅଚାଳିଶି କ୍ରୋମୋଜୋମର ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ତେଇଶଟି ପୁରୁଷ କ୍ରୋମୋଜୋମ ଏବଂ ତେଇଶଟି ସ୍ତ୍ରୀ କ୍ରୋମୋଜୋମ ଏକ କ୍ରୁଶ ଆକାରର ପ୍ରୋଟିନକୁ ଘେରି ରହିଛି।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ତିନୋଟି ପରସ୍ପର-ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ରହିଛି; ପ୍ରଥମଟି ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କର ଶକ୍ତିର ଛିଟରାଇଯିବାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ, ଯାହା ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶର “ସାତ କାଳ”କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂରଣ ହୋଇଥିବା ପବିତ୍ର ଜନଙ୍କର ଶକ୍ତିର ଛିଟରାଇଯିବା ଥିଲା ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ; ତଥାପି ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ଏହା କେବଳ ସେହି ଅବଧିର ଶେଷାର୍ଦ୍ଧକୁ ମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖ କରେ। ଏହା ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ସେହି ଘୋଷଣାର ଅର୍ଥ ବୁଝିନଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଚିତ୍ରିତ କରେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ସେହି ଶଣବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ନଦୀର ଜଳ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ; ସେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଓ ବାମ ହସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରତି ଉପରକୁ ଉଠାଇ, ଯିଏ ସଦାସର୍ବଦା ଜୀବନ୍ତ, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ କାଳ, କାଳଦ୍ୱୟ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଛିଣ୍ଡିଛାଟି କରି ସମାପ୍ତ କରିଦେଇବା ପରେ, ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମାପ୍ତ ହେବ। ମୁଁ ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ବୁଝିପାରିଲି ନାହିଁ; ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ କ’ଣ ହେବ? ଦାନିଏଲ ୧୨:୭, ୮।

ଦାନିଏଲ ବାରତମ ଅଧ ାୟ ଶେଷ ସମୟରେ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରୁଛି, ଯାହା ୧୭୯୮ ମସିହା ଥିଲା। ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେ ଦରେ ଦାନିଏଲ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତ ି, ସେହି ଇତିହାସରେ ଜ୍ଞ ାନୀମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ମୁଖ ପ୍ର ତୀକ ଭାବେ। ମିଲରଙ୍କ ୁ ପ୍ର ଥମେ ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବ ି୍ଶର ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀ ପ୍ର ତି ପରିଚାଳିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସପ୍ତ ମ ଓ ଅଷ୍ଟ ମ ପଦରେ ସେ ଜ୍ଞ ାନୀମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତ ି, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସତ୍ୟ କୁ ସମନ ୍ୱୟ କରିବାକୁ ପଡ଼େ ଯେ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚ ଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷର ଛିତରାଇବା ନିଶ୍ଚ ୟ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କ ୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଛିତରାଇବା ବୋଲି ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଚିହ୍ନ ିତ ହୋଇଛି।

> ଏବଂ ଏ ସବୁ ସତ୍ତ୍ୱେ ଯଦି ତୁମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମର ପାପମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାତଗୁଣ ଅଧିକ ଶାସ୍ତି ଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ଶକ୍ତିର ଅହଂକାରକୁ ଭଙ୍ଗ କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମର ଆକାଶକୁ ଲୋହା ସଦୃଶ, ଓ ତୁମର ପୃଥିବୀକୁ ପିତଳ ସଦୃଶ କରିଦେବି। ଲେବୀୟପୁସ୍ତକ 26:18, 19.

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର "ଗର୍ବ" ଏହା ଥିଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କର ରାଜା ଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଏକ ମାନବ ରାଜାକୁ ବାଛିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ସେହି ଗର୍ବ, ଯାହା ପତନର ପୂର୍ବଗାମୀ (ହିତୋପଦେଶ 16:18), ସେମାନଙ୍କ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ହେବାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଆକାଂକ୍ଷା ଥିଲା। ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟକୁ ଏବଂ ପରେ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟକୁ ଅପସାରଣ କରାଯିବା, କ୍ରମଶଃ 723 BC ଓ 677 BC ରେ ସେହି ଶକ୍ତିର (ରାଜାର) ଛିତରାଇଯିବା ଥିଲା।

ମିଲର ସେହି ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲେ, ଯେମାନେ ଦାନିଏଲ ବାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଅମୋଚିତ କରାଯାଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝିଥିଲେ; ଏବଂ ସପ୍ତମ ଓ ଅଷ୍ଟମ ପଦ୍ୟରେ ସେ ଏହିଭଳି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ଛିତରାଖଣ୍ଡା ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୁଇ ହଜାର ପାଞ୍ଚଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ସହିତ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ସାଠି ବର୍ଷର ସମ୍ପର୍କକୁ ବୁଝିନଥିଲେ। ଦାନିଏଲ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ଶେଷକାଳରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି, ଯେପରିକି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ମିଲର କରିଥିଲେ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମର ଶେଷକାଳରେ ମଧ ସେହି ଏକେ ଦ୍ୱିଧା ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, କାରଣ ଯେପରି ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟରେ ମିଲରଙ୍କ ବୁଝାମଣାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେଲା, ସେପରି ସେମାନେ ବାଧ ହେଲେ ଯେ କେବଳ ଏକ ହଜାର ଦୁଇଶେ ସାଠି ବର୍ଷକୁ ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ। ଶେଷକାଳର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଦାନିଏଲ ଓ ମିଲର ଯାହା ଦର୍ଶାନ୍ତି, ତାହା ସହ ମିଳିଥିବା ଏକ ସମାନ ସମସ୍ୟା ଥିଲା। ତେବେ, ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବ୍ବିଶର ପରିଭାଷାକୁ ସାତ ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତେ ତିନି ଓ ଆଧା ସମୟକୁ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କାହିଁକି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି?

ମିଲର କେବେ ମଧ ଏହି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମନ୍ୱୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ 1856 ମସିହାରେ ଶେଷ "ନୂତନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଆଲୋକ" ଛଅଟି ଲେଖାର ଏକ ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା କେବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା, ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ସାତ ସମୟକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାବ୍ଦିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପଗାନ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ କରାଯାଇଥିବା ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଭାବେ, ତାହାପରେ ଆଧାତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପାପାଲ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ପଦଦଳିତ କରାଯାଇଥିବା ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସାତ ବର୍ଷ ପରେ ଏଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ସାତ ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମସ୍ତ ଆଲୋକକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲା, ଏବଂ ଏଭଳିଭାବେ 1989 ମସିହାରେ ଶେଷ କାଳରେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ 11, ପଦ 40 ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଭଳି, ପୂର୍ବତନ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦେଶମାନେ ପାପାସୀ ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱାରା ଭସାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ।

ମିଲରଙ୍କ ୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ର ଥମ ଆଲୋକ 1863 ମସିହାରେ ଅସ୍ୱ ୀକୃତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହି ବିଷୟ ସମ ୍ବନ୍ଧ ରେ ଶେଷ ଆଲୋକ ହିରାମ ଏଡସନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ସେହି ଛଅଟି ପ୍ର ବନ୍ଧ ରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ସେହି ପ୍ର ବନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସାତ ବର୍ଷ (times) ପରେ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ର ାଏଲର ଶକ୍ତ ିକୁ ପରିତ୍ୟ କ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ସେ କେବଳ କିଛି ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ବାବେଲର କନ୍ୟ ାମାନେ ବୋଲି ସଠିକ ଭାବେ ଚିହ୍ନ ିତ ହୋଇଥିବା ମୂର୍ତ୍ତ ିପୂଜକ ମଣ୍ଡ ଳୀମାନଙ୍କ ୁ ଅନୁକରଣ କରିପାରେ। ଲେବ୍ୟ ପୁସ୍ତ କ ଛବ ି୍ଶର ସାତ କାଳ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ଶିକ୍ଷ ାରୂପେ ଏକ ଠୋକରର ପାଥର ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ର ାଚୀନ ଇସ୍ର ାଏଲର ଗର୍ବ—ଯାହା ତାଙ୍କ ର ଉପରେ ରାଜା ଭାବେ ଶାଉଲଙ୍କ ୁ ଶାସନ କରିବାକୁ

ଇଛ । କରିବାରେ ପ୍ର କାଶିତ ହୋଇଥିଲା—ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେଲା। ଯୀଶୁ ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକ ୫୦୮ ମସିହାରେ "ନିତ୍ୟ"ର ଅପସାରଣ ସହ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ଏକ ବାରଶେ ନବେ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହ ଏକ ତେରଶେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ। "ନିତ୍ୟ"ର ଅପସାରଣ ୫୩୮ ମସିହାରେ ପାପାତ୍ମକ ଶକ୍ତିର ଉଦୟ ପ୍ରତି ପୌରାଣିକ ରୋମର ପ୍ରତିରୋଧର ଅପସାରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ୫୩୮ ମସିହାରେ ପାପାତ୍ମକ ଶକ୍ତିକୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇବା ପୂର୍ବରୁ ତିରିଶି ବର୍ଷର ଏକ ଅନ୍ତର୍ବାଳୀନ ପରିବର୍ତ୍ତନ-ଅବଧି ଥିଲା; ତାହାପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ବାରଶେ ଷାଠିଏ ବର୍ଷ ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷ ହୁଏ। ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇଥିବା ତିରିଶି ବର୍ଷର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ-ଅବଧି ୧୭୯୮ ମସିହାରେ ବାଇବେଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟକୁ ପୃଥିବୀର ସିଂହାସନରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଯାଇଥିବା ପାପାତ୍ମକ ଶାସନର ଶେଷ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ବାରଶେ ନବେ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭ, ଯେପରି ଏହାର ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟ କରେ, ବାଇବେଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରୁ ବାଇବେଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଇଥିବା ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

୫୦୮ ମସିହାରେ "ଦୈନିକ"ର ଅପସାରଣ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ ହଜାର ତିନିଶେ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ୧୮୪୩ ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

> ଏବଂ ଯେ ସମୟରୁ ନିତ୍ୟ ବଳି ଅପସାରିତ ହେବ, ଏବଂ ଯେ ଘୃଣାସ୍ପଦ ବସ୍ତୁ ଉଜାଡ଼ କରେ ତାହା ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ, ସେ ସମୟରୁ ଏକ ହଜାର ଦୁଇ ଶତ ନବେ ଦିନ ହେବ। ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ଏବଂ ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପାଞ୍ଚତ୍ରିଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ। ଦାନିଏଲ 12:11, 12.

ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପଞ୍ଚତ୍ରିଶ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ 1843 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ଦାନିଏଲ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମୟରେ ଯେମାନେ "ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ" ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଏହାକୁ ଏହିପରି କହିଛନ୍ତି।

> "1843 ଓ 1844 ମସିହାରେ ଯେ ସମସ୍ତ କଥା ଦେଖାଯାଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ଚକ୍ଷୁମାନେ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ।"
>
> "ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏବଂ ସନ୍ଦେଶଟିକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରିବାରେ କୌଣସି ବିଳମ୍ବ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, କାରଣ ସମୟର ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପୂରଣ ହେଉଛି; ସମାପନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ହେବାକୁ ହେବ। ଅଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପନ୍ନ ହେବ। ଶୀଘ୍ର ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ, ଯାହା ଏକ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିର ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ପରିଣତ ହେବ। ତାହାପରେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ଅଂଶରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ, ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ।" Manuscript Releases, volume 21, 437.

ଏହିପରି, ଏକ ହଜାର ତିନି ଶତ ପାଞ୍ଚତିରିଶ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ଧର୍ମରୁ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଧର୍ମକୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ସୂଚିତ କରେ; ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟଧର୍ମରୁ ମିଲରୀୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟଧର୍ମକୁ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଏ।

ଯେଉଁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ମୌଳିକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମିଲରୀୟମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ସମୟ-ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାନିଏଲ 8:14 ର ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷକୁ ମଧ୍ୟ, ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିପାରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯୁକ୍ତିସଂଗତ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣ କରାଯାଇପାରେ ଯେ ଏହି କଥା ସତ୍ୟ; ତଥାପି ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅନ୍ୟ, ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧକୁ ଉପସଂହାରକୁ ଆଣିବାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାବେଳେ ଏହାକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାଡ଼ି ଦେଉଛି।

ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୬୭୭ ମସିହାରେ ଯିହୁଦାର "ଗୌରବମୟ ଦେଶ"ର ଛିତରାଇଯିବା ଦାନିଏଲ ୮:୧୩, ୧୪ର "ସେନାଦଳ"କୁ ପଦଦଳିତ କରାଯିବାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଗୌରବମୟ ଦେଶ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ସୂଚିତ କରେ। ସେହି ଏକେଇ ପଦଗୁଡ଼ିକର ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ବର୍ଷ ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୪୫୭ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ "ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ"କୁ ପଦଦଳିତ କରାଯିବାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ତାପରେ ମୁଁ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହୁଥିବା ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପବିତ୍ରଜନ ସେହି କଥା କହୁଥିବା ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିତ୍ୟ ବଳି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ଉଜାଡ଼ କରୁଥିବା ଅପରାଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ—ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଓ ସେନାବଳକୁ ପଦଦଳିତ କରାଯିବ—ତାହା କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ?" ସେ ମୋତେ କହିଲେ, "ଦୁଇ ହଜାର ତିନି ଶତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ତାହାପରେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେବ।" ଦାନିଏଲ 8:13, 14.

୬୭୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ଓ ୪୫୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ହେଉଛି ଏମିତି ତାରିଖଗୁଡ଼ିକ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଗଣ ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ। ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ପରମେଶ୍ୱର ଉଭୟ ସୈନ୍ୟଦଳ ଓ ପବିତ୍ରାଳୟକୁ ଏକା ସମୟରେ ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ର କରିଥିଲେ। ୬୭୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ଓ ୪୫୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଦୁଇ ଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଏକ ଏହିପରି ଅବଧିର ପ୍ରତୀକ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆଲୋକର ବୃଦ୍ଧିକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଏକ ଚିହ୍ନସ୍ତମ୍ଭ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି। ୧୮୪୪ ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଆଲୋକ ଆସିଲା, ପବିତ୍ରାଳୟର ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟଦଳ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା।

ଶୟତାନ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ତ୍ରିବିଧ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ତାହାକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାରେ 1611 ମସିହାର କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଲା। ଠିକ୍ ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ି ବର୍ଷ ପରେ, 1831 ମସିହାରେ, ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ତାଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶ କଲେ:

> "ନଅ ବର୍ଷଧରି ଉଇଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ଏହି କଥାରେ ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଗିର୍ଜାମାନଙ୍କୁ ଦେବା ଉଚିତ; କିନ୍ତୁ ସେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ, ଏହି ଆଶାରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ୱୀକୃତ ଅଧିକାରୀ ଶୀଘ୍ର-ଆଗମନ କରୁଥିବା ତାରକଙ୍କ ସୁସମ୍ବାଦ ଘୋଷଣା କରିବେ। ଏପରି ଅପେକ୍ଷା କରି ସେ କେବଳ ସନ୍ଦେଶର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରମାଣ କଲେ; ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ୍ତ ଥିବାର ନାମ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦ୍ରୁତ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖୀ ହେଉଥିଲେ। 1831 ମସିହାରେ ମିଲର୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଭାଷଣ ଦେଲେ।" Steven Haskell, The Seer of Patmos, 77.

ବାଇବେଲ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ପବିତ୍ର ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ମୂଳ ପାଠ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିଥିଲେ। ପରେ ସେ ୧୬୧୧ ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ବାଇବେଲ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ତାପରେ ସେ ଏମିତି ଜଣେ ସନ୍ଦେଶବାହକଙ୍କୁ ଉତ୍ଥିତ କଲେ, ଯିଏ ବାଇବେଲ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ, ସେଠାରୁ ଉଦ୍ଭୂତ, ଏବଂ ସେଠାରେ ସ୍ଥାପିତ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଉତ୍ପାଦନ କରିବେ। ୧୮୩୧ ମସିହାରେ, ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଔପଚାରିକ ରୂପ ପାଇଲା, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦେଶଟି ଔପଚାରିକ ରୂପ ପାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସନ୍ଦେଶ ଔପଚାରିକ ରୂପ ପାଇଆସିଛି। ମିଲରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ—ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଆରମ୍ଭ ଘୋଷଣାକାରୀ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ—ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ସମୟାବଧିର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ସିଧାସଳଖ ସମର୍ଥିତ ହୁଏ। ଏହା ଥିଲା ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ—ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର—ର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ।

1996 ମସିହାରେ, Future for America ର ସେବକାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ 1989 ମସିହାରେ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହୋଇଥିବା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ—ଯେହା ପାପାସୀର ମାରାତ୍ମକ ଘାଏର ସୁସ୍ଥତା ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିଲା—The Time of the End ଶୀର୍ଷକ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଶେଷକାଳର ସନ୍ଦେଶ, ଯେପରି ଆରମ୍ଭକାଳର ସନ୍ଦେଶ ଔପଚାରିକ ରୂପ ନେଇଥିଲା, ସେହିପରି ଔପଚାରିକ ରୂପ ପାଇଲା। ଆରମ୍ଭରେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ସମୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ରହିଥିଲା ଏବଂ ଦେବଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। 1996 ମସିହାରେ, 1776 ମସିହାରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ଜନ୍ମ ପରେ ଦୁଇଶେ କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ଅତିତ ହେବା ସମୟରେ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ଶେଷକାଳର ସନ୍ଦେଶ ଔପଚାରିକ ରୂପ ପାଇଲା ଏବଂ ତିନି ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କର ଏକ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ବିକାଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କଲା।

ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟର ଇତିହାସରେ ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗ ଓ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର ସମାନାନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ଆମେ ଆଲୋଚନା କରୁଥିବାବେଳେ, ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ କିଏ ଏବଂ କିଏ ନୁହେଁ, ଏହା ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନଶୀଳ ହୁଅ—ଏମିତି ଜଣେ କର୍ମୀ, ଯାହାକୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ, ଏବଂ ଯିଏ ସତ୍ୟର ବାକ୍ୟକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ବିଭକ୍ତ କରେ। କିନ୍ତୁ ଅପବିତ୍ର ଓ ନିର୍ଥକ ପ୍ରଲାପକୁ ଏଡ଼; କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ଅଧର୍ମତାକୁ ବଢ଼ାଇଦେବ। 2 ତୀମଥି 2:15, 16.